

Parochie	1
In de pen	6
Klapstoel	8
Buitenland	9
Samenleving	10
Kerk	11
Dossier	12
Varia	14
Mensen	16
Film	17
Bisdom	18
Podium	20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
Hoofdredeur
 Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Goirdts
Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be
Diocesane redactie Brugge
 Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be
Diocesane redactie Gent
 Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be
Diocesane redactie Hasselt
 Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@trevipius.be
 www.trevipius.be

DIENST PAROCHEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Van kwaad naar erger

„ Luc Van den Brande, de voorzitter van de raad van bestuur van de VRT, benadrukte vorige maand in het weekblad *Tertio* dat de openbare omroep in haar programmering de pluriformiteit aan opvattingen in de samenleving aan bod moet laten komen. „Door de uitzendingen door derden in de marge van de programmering te plaatsen, komt de VRT daar evenwel niet aan tegemoet”, stelde hij. De uitzendingen door levensbeschouwelijke derden moeten voor hem ook een betere plaats in het uitzendschema krijgen.

De marginalisering van die uitzendingen is niet nieuw. Midden de jaren 1990 zei Ernest Henau, de toenmalige directeur van de Katholieke Televisie en Radio Omroep (KTRO), te vrezen dat zolang de religieuze programma's geen deel uitmaakten van het gemeenschappelijke aanbod, ze stiefmoederlijk zouden worden behandeld. De afgelopen vijftien jaar gaven hem gelijk. Ter vergelijking: in Nederland krijgt de katholieke omroep vier keer meer tv-zendtijd dan bij ons, terwijl moslims en boeddhisten er meer zendtijd hebben dan de katholieken in Vlaanderen.

De afgelopen maanden ging het van kwaad naar erger. Door de beslissing van de Vlaamse ministerraad om – op voorspraak van minister van Media, Ingrid Lieten (S.P.A) – ook de moslims zendtijd te geven, verloren de andere omroepen een deel van hun zendtijd en van hun werkingsmiddelen.

Het probleem is niet dat de moslims zendtijd krijgen, wel dat de andere omroepen daardoor aan werkingsmiddelen inboeten. Voor Braambos betekent dat 7,69 procent minder uitzendtijd en 12,19 procent minder werkingsmiddelen. Concreet: 1 uur 45 minuten en 82.000 euro minder. Doordat Braambos vorig jaar ook al 46.000 euro moest inleveren, betekent dat 128.000 euro minder in twee jaar tijd. De beslissing voor 2011 werd bovendien genomen toen het jaar ruim vier maand oud was. Voor een kleine organisatie als de KTRO is het niet vanzelfsprekend om dat op te vangen.

Het gemiddelde aantal kijkers voor tv-uitzendingen door derden schommelt rond de 80.000. In vergelijking met populaire tv-series is dat uiteraard niet veel. Maar zo weinig is het ook niet, als je weet dat Braambos op zondagochtend om 9 uur wordt uitgezonden of laat op zondagavond, soms zelfs na middernacht. Op zulke onmogelijke uren kun je niet veel kijkers verwachten. Daarom nemen velen de programma's op.

Toch reageren de kijkers doorgaans positief. Braambos kiest al jaren voor een gevarieerde programmamix van actualiteit, reflectie en verdieping over onderwerpen die te maken hebben met Kerk, spiritualiteit en samenleving. Bepaalde punten van kritiek zijn het gevolg van de beperkte middelen waarmee sommige uitzendingen zijn gemaakt. Kwalitatief moeten de programma's evenwel niet onderdoen voor andere zenders. Zo werd het programma over de Engelse kardinaal John Henry Newman door elf landen aangekocht. Braambos participeert ook in internationale coproducties, vooral met Nederlandse en Franse omroepen.

Niet alleen de levensbeschouwelijke uitzendingen, ook individuele correspondenten voor religieuze berichtgeving, vormden de afgelopen maanden een makkelijke prooi voor de VRT, die een deel van haar besparingsopdracht op derden afwentelde. Daardoor komt kwaliteitsvolle religieuze journalistiek op de televisie – wat de VRT nog altijd zelf weigert te doen – almaar meer in het gedrang. Ofwel erkennen de VRT-leiding en onze Vlaamse politici dat levensbeschouwingen en spiritualiteit belangrijke factoren in de samenleving zijn, en geven ze de zendingmachtigde verenigingen een fatsoenlijk uitzenduur én de nodige middelen om degelijk werk te leveren. Ofwel vinden ze levensbeschouwingen achterhaald en onbenullig, en maken ze die programma's onmogelijk door jaar na jaar de werkingsmiddelen te verminderen. Het is nu aan minister Lieten om daarover duidelijkheid te schenken.„

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Met Rita naar Lourdes
 KERK & leven, 11 MEI 2011

In uw artikel *Met Rita naar Lourdes* geeft actrice Jacky Lafon een overtuigend en warm getuigenis. Alleen jammer van dat ene zinnetje: „Ik geloof wel niet in mirakels.”

Dat kan veel betekenen. Ons geloof leert ons dat niet alle gebeden, offers en bedevaarten verhoord worden zoals wij het verlangen. Het kan ook betekenen dat Jacky Lafon niet gelooft in de mirakels die in Lourdes en elders zijn gebeurd.

Een katholiek moet daarin niet geloven – geloven en moeten gaan trouwens niet samen. Met het Nieuwe Testament is Gods openbaring afgesloten. Gelukkig mogen we in die mirakels wel geloven. De Kerk heeft er, alleen al in verband met Lourdes, 68 officieel erkend. Dat geloof wordt dus warm aanbevolen en is zeker heilzaam. Het licht schijnt zo duidelijk dat het een flinke aansporing bevat om te geloven. De genezing van Pieter de Rudder in Oostakker (1875) is een ophefmakend mirakel – een van de 68 erkende. Wie niet rationalistisch blind is, kan er niet naast kijken.

Ook Christus verrichte mirakels. Dat is wel de ware inhoud van het katholieke geloof. Christus zelf bevestigt het: „Als ge mijn woorden niet gelooft, geloof dan mijn werken.” De werken spreken dus overtuigender dan de woorden. Zijn voornaamste werk is zijn Verrijzenis. Het is zijn grootste mirakel. Wie daarin niet gelooft, gelooft die nog in iets?

Paulus schreef: „Als Christus niet verreezen is, is ons geloof waardeloos en zijn wij het meest van alle mensen te beklagen, want dan is er ook geen opstanding voor ons en is ons geloof een dwaasheid.” De tekst van 1 Korintiërs 15, 12-19 spreekt duidelijk taal. Ons geloof, onze hoop en onze liefde zijn daarop gevestigd. Zijn de sociale bekommernissen en activiteiten belangrijk? Zonder twijfel. Als het fundament van het geloof ontbreekt, zullen ze evenwel niet lang standhouden.

We zien het vandaag gebeuren maar onze ogen willen het niet zien. We worden langs vele kanalen sluw en listig misleid en bedrogen, en we schijnen er ons wel bij te voelen.

Gerard HERMANS, Langdorp

Studiewerk nodig, geen meldpunt

KERK & leven, 11 MEI 2011

Het oprichten van een meldpunt voor seksueel misbruik is geen oplossing om de kwaal van het seksueel misbruik tegen te gaan.

Wordt het niet de hoogste tijd dat men een grondige studie maakt over de eigenlijke oorzaken van deze kwaal? Welke rol spelen bijvoorbeeld de media die in naam van de 'vrijheid' beelden en verhalen opdissen die de driften van gevoelige naturen opwekken en die dan achteraf, als er misbruik is geweest, de eersten zijn om met smeuge verhalen moord en brand te schreeuwen

en veroordelingen uit te spreken. Is het nodig dat radio en televisie dikwijls met een dubbelzinnige taal programma's aankondigen of becommentariëren? En waarom moeten in advertenties meestal gewaagde foto's worden gebruikt die seksuele neigingen opwekken?

Is een grondige wetenschappelijke analyse van de achtergrond van de daders niet noodzakelijker om passende maatregelen tot preventie te kunnen nemen? En is dat geen project dat door de gemeenschap in haar totaliteit, Kerk én Staat, in gang kan worden gezet? Misschien toont het resultaat van zo'n studie wel een totaal andere visie over opvoeding en een nieuwe definitie van vrijheid.

Louis VANSANTEN, via e-mail

Radio Maria

KERK & leven, 4 MEI 2011

Waarom begint uw, overigens zeer lezenswaardige, artikel over Radio Maria met: „Drie dagen na het geruchtmakende tv-interview met de gewezen bisschop van Brugge kreeg Radio Maria van de Vlaamse mediaregulator de toestemming een FM-kanaal over te nemen.”

Wat heeft die toestemming te maken met dat tv-interview? Andermaal een blijk van de seksuele obsessie van ons parochieblad? Moet KERK & leven echt elke kans aangrijpen om, te pas en te onpas, de lezer met zijn neus te duwen in

de misbruiken die enkele kerkleiders hebben begaan?

Wanneer mag de lezer het kwaad de rug toekeren en zich tot het goede richten? Of kan de redactie weinig meldenswaardig goeds meer bespeuren in de Kerk? Mogelijk ontgaat het de redactie dat zij door voortdurend negatieve insinuaties meewerkt aan een klimaat waarin de twijfelaars in het negatieve vervallen.

Dat lijkt me een beetje haaks te staan op de opdracht van de Kerk om de Blijde Boodschap te verkondigen, waarin plaats is voor bekering en verzoening. Wees gerust, ik pleit niet voor een cultuur van 'roze wolkjes', maar evenmin voor de onchristelijke mentaliteit van 'eens gestolen, altijd dief'.

Paul PEETERS, Gierle

Kloosters en abdijen

KERK & leven, 18 MEI 2011

In zijn column *Zout der aarde* wonden schreef Bert Claerhout een zinnetje dat mijn aandacht trok en bij mij enkele vragen oproep. Het ging over de geloofsbeleving en de geloofspraktijk in de Kerk van het Westen. „Tot slot kennen kloosters en abdijen toenemend succes”, staat er.

De vragen die ik mij daarbij stel, zijn de volgende. Wanneer gaan die kloosters zelf terug meer roepingen kennen? En: waar zullen de mensen naartoe trekken als er geen paters, broeders of zusters meer zijn in die abdijen?

Broeder BAVO, Kruibeke